

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Příprava na vyučování Českého jazyka a literatury s cíli v oblasti OSV

Název učební jednotky (téma)	Záhada sněžné příšery						
Stručná anotace učební jednotky	Učební jednotka byla vytvořena v rámci odpoledního programu lyžařského kurzu 7. ročníků. Žák si utvoří svůj názor na danou problematiku, ten přednese ve skupině stejně smýšlejících lidí, společně vytvoří seznam argumentů pro obhajobu svého názoru a ten pak použijí v diskusi s opačně smýšlející skupinou spolužáků.						
Nutné předpoklady (Již osvojené znalosti a dovednosti žáků, které umožní, aby jednotka efektivně směřovala ke svým cílům).	<ul style="list-style-type: none"> Žáci dokáží pracovat s přečteným textem, dokáží vyjádřit svůj názor a zároveň akceptovat názor druhého. Znají pravidla diskuse. 						
Časový rozsah učební jednotky	60 minut						
Věk žáků (ročník)	7. ročník						
Zařazená průřezová témata (včetně čtenářství)	OSV	MKV	MV	VMEGS	VDO	EV	Čtenářství
	Ano						

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

<p>Vyučovací obor(y)</p>	<p>Český jazyk a literatura</p> <p><i>Očekávané výstupy vzdělávacího oboru (RVP):</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Žák •
<p>Dlouhodobé cíle</p> <p>(Klíčové kompetence, části profilu absolventa, části výchovné a vzdělávací strategie školy)</p>	<p>—</p>
<p>Cíle jednotlivých průřezových témat a čtenářství, které chci v dané učební jednotce naplnit</p>	<p>OSV</p> <ul style="list-style-type: none"> • Žák při sdělování argumentů nepopírá vidění světa druhých lidí. Říká například „Já nesouhlasím, myslím si to a to ...“, namísto „To, co říkáš, tak není. Je to blbost.“ • V situacích nesouhlasu používá žák já výroky „Já s tím nesouhlasím; já se na to dívám jinak; já si o tom myslím toto ...“. • Žák popíše, jak funguje hodnocení tvrzení druhých „To, co říkáš je blbost“ a co v něm vyvolává, je-li jeho tvrzení hodnoceno.
<p>Cíle učební jednotky</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Žák si vytvoří svůj postoj k dané situaci. • Žák se podílí na tvorbě argumentů obhajujících názor skupiny.
<p>Hodnocení</p> <p>(Z čeho učitel i žáci poznají, že bylo dosaženo cílů a jak to učitel i žáci</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Volné psaní jednotlivých žáků • Seznam argumentů skupiny • Vzniklé pětilístky

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

<p>budou hodnotit)</p>	
<p>Popis učební jednotky</p>	<p>1. Volné psaní</p> <p>Lekci začínáme volným psaním na téma: <i>Co si představím, když se řekne Sněžná příšera.</i></p> <p>Na psaní si vyhradíme 4 minuty.</p> <p>Pravidla volného psaní:</p> <ul style="list-style-type: none"> • píšu po celou určenou dobu • nevracím se k tomu, co jsem napsal • snažím se udržet téma • nedbám, nehledím na pravopis <p>Poté si ve dvojici žáci přečtou volná psaní. Když bude někdo chtít, může své psaní přečíst nebo doporučit psaní svého kolegy. Ten může odmítnout číst nahlas.</p> <p>2. Četba textu</p> <p>Učitel rozdává žákům text Thomase Breziny <i>Záhada sněžné příšery</i> (Příloha A).</p> <p>Žáci jsou rozděleni do dvou skupin (pomocí dvoubarevných žetonů). Jedna skupina se po přečtení textu zamýšlí nad tím, že by Sněžná příšera opravdu mohla existovat, věří v existenci Sněžné příšery a napíše si pár argumentů, které toto tvrzení podpoří.</p> <p>Druhá skupina nevěří v existenci Sněžné příšery a také si připraví argumenty pro své tvrzení.</p> <p>3. Argumenty a diskuze</p> <p>Poté se skupiny sejdou k jednomu flipu a sepiší všechny své argumenty, na kterých se předem shodnou a které obhajují jejich</p>

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

tvzení.

Obě skupiny si zvolí mluvčího a každá přednese té druhé skupině své poznatky, které potvrzují jejich pravdu. Učitel dohlédne na to, aby se žáci respektovali a dodržovali pravidla diskuse.

Úkolem skupiny je přesvědčit tu druhou o tom, že jejich postřehy jsou pravdivé.

Pak učitel se zeptá, jestli je někdo, kdo změnil názor a chce přejít do druhé skupiny. Je to možné.

Po aktivitě položíme žákům (v plénu, nebo například do skupinek) některé z otázek:

- Co se ve vás děje, když někdo říká něco, s čím nesouhlasíte?
- Právě jsem řekl, že přirozené barva trávy je bílá. Dejte mi najevo svůj nesouhlas takovou formou, aby mi byla co nejméně nepříjemná a zároveň aby bylo jasné, že se mnou nesouhlasíte.
- Co je podle vás užitečné dělat, když někomu dáváme najevo, že s ním nesouhlasíme a nechceme se s ním pohádat?
- Představme si, že jste právě řekli větu „Třídění odpadů je důležité“. Zapřísáhlý netřídíč vám odpoví dvěma způsoby:
 1. To je kravina. Viděl jsem, jak to sesypávají na jednu hromadu. Tohle miluju, když mi někdo začne kázat.
 2. Já si to nemyslím. Dívám se na to jinak.

Která z reakcí je vám příjemnější a proč?

4. Pětílístek

Poté následuje pětílístek. Píše každý sám podle toho, k jakému názoru se staví:

Nadpis – Sněžná příšera

Dvě slova – Jaká je?

Tři slova - Co dělá?

Věta o Sněžné příšeře o čtyřech slovech

Synonymum pro Sněžnou příšeru

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

	Vzniklé práce si přečteme ve dvojicích a poté i celé skupině.
Seznam příloh	Příloha A – Text Sněžná přišera se vynořuje BREZINA, T. <i>Záhada sněžné přišery – Čtyři kamarádi v akci.</i> Praha: Albatros, 2009. 125 s. ISBN 978-80-00-02326-7
Autor lekce (realizátor učební jednotky), škola	Mgr. Ilona Sochorová Kotačková ZŠ a MŠ Dobronín Polenská 162/4, 588 12 Dobronín
Závěrečná sebereflexe učitele (následuje po odučení učební jednotky)	
Co se mi osvědčilo během vyučování (co fungovalo, mělo úspěch, z čeho jsem měl/a radost).	<ul style="list-style-type: none"> • rozdělení dětí do skupin podle barevných pet víček • dobře zvolené téma • čtivý text • dostatek času
S jakými problémy (obtížemi) jsem se během vyučování setkal/a.	Žáci možná očekávali vyřešení, která skupina má pravdu, ale v podstatě o to nešlo. Bylo pak nutné žákům vysvětlit, že šlo spíše o projevení svého názoru a že žádný názor není špatný.

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Co bych příště udělal/a
jinak (jak bych upravil/a
tuto přípravu).

—

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Text

Sněžná příšera se vynořuje

Vítr lomcoval korouhvičkou na stanici kabinové lanovky na vrcholu hory Hahnenkamm. Jako miniaturní ledové šipky létaly vzduchem sněhové vločky.

Bylo kolem třetí hodiny odpoledne, když se neškodně vypadající chumelenice náhle a úplně nečekaně proměnila v krutou sněhovou bouři.

Instruktor lyžování Sepp Sturzel si ležérně vyndal z kapsy lyžařské bundy křiklavě červenou čelenku a nasadil si je přes uši. Pak zpod límce vylovil malé sluchátko od walkmana.

Na plné pecky, tak abych vřískot té paní Silverspoonové slyšel jenom na jedno ucho, pomyslel si Sepp a zesílil hudbu až na doraz. A zatímco mu v uších duněl hardrock, čistil si poklidně lyžařské brýle. Potom se podíval směrem, kde naposled zahlédl paní Silverspoonovou. Baculatá Američanka se přidržovala rozcestníku a naříkala: „Já neudělat žádný další krok!“

„Taky nemáte dělat žádné kroky, ale jet. A to na těch dvou prkýnkách, která máte připnutá na nohou. Těmto dlouhým věcičkám říkáme lyže,“ zabručel Sepp a s ledovým klidem sjel kousek dolů po svahu několika elegantními obloučky. Paní Silverspoonová ho měla následovat, ale ve skutečnosti na to neměla ani pomyšlení. Vrtošivá dáma se ještě pevněji chytila dřevěného kůlu s ukazateli. Rozhodla se, že tam bude stát tak dlouho, dokud se sněhová vánice neutiší.

Sepp Sturzel se zhluboka nadechl a nespokojeně zasupěl. Tohle se mu za uplynulých sedm let ještě nikdy nestlo. Tak dlouho už totiž pracoval každou zimu jako instruktor lyžování v Kitzbuhelu. Tahle paní Silverspoonová mu opravdu leze na nervy.

Oslovila ho před časem v poledne v jedné restauraci v údolí. „Já přát jenom jednu věc než já odletět zpátky do Spojených států. Sjet si ten známý sjezd, kde se pořád konat závody světového poháru,“ zašvitořila.

Sepp zprvu vůbec nechápal, co po něm paní Silverspoonová chce. Pak mu končeně došlo, že má na mysli známou trať „Streif“. Při závodech světového poháru v alpském lyžování Hahnenkamm-Rennen se na této trati každoročně prohánějí lyžaři z celého světa. Dosáhnou při tom rychlosti sto a více kilometrů za hodinu.

„Úsek trati Streif je ale pro běžné lyžaře absolutně nepřístupný,“ vysvětlil Američance, která se na něj podívala velkýma buličíma očima. „Ostatní svahy si sjet můžete. Tedy pokud vám to vaše schopnosti dovolí.“

„Lehce zvládnout já,“ odvětila paní Silverspoonová. Zatřepetala při tom svými dlouhými nalepenými řasami. „Já potřebovat jen good guide. Vy muset ukázat mně tu trať. Já chtít vyprávět to mým kamarádkám v Americe.“ S těmito slovy vytáhla malá

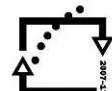
evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

energická dáma z kapsy růžového lyžařského obleku dvě stoeurové bankovky a strčila je Seppovi pod nos. A protože měl instruktor ustavičně hluboko do kapsy a kromě toho volně odpoledne, nabídku nakonec přijal.

A to mám za to, pomyslel si teď na sjezdovce a byl na sebe našťvaný. Mezitím sněhová vánice zhoustla natolik, že neviděl kolem sebe nic jiného než bílou tmou. Po paní Silverspoonové či rozcestníku ani stopy.

Madam z Ameriky zvládla jen tak tak dětskou sjezdovku. Nemohl si odpustit, že se nepřesvědčil o jejím lyžařském umění dole před odjezdem lanovkou nahoru.

Teď k ní půjdu, popadnu ji a odepnu jí lyže, rozhodl se. A potom hezky pošlape zpátky ke stanici lanovky. Může být vzdálena maximálně pár stovek metrů. V tomhle počasí se vracejí i zkušenější a zbláznělí lyžaři.

Po několika krocích se mu nad hlavou ozvalo dunění. Podíval se vzhůru, ale v té husté chumelenici nedokázal nic rozeznat. Dunění sílilo a taky se přibližovalo. Připadalo mu, že se mu pod lyžemi otřásá sjezdovka. Za normálních okolností nepatřil Sepp k strašpytlům či zbabělcům, teď se ale schoulil do sebe. Co to bylo? Odkud pochází to zvláštní dunění? Určitě už ho někde slyšel, ale kvůli skučení bouře si ho nedokázal nikam zařadit.

Probral ho ječivý, pronikavý vrískot. Nebylo pochyb. Výkřik vycházel z hrdla paní Silverspoonové.

„Pomóóoc!“ „Heeeeeelp!“ ječela dál. Sepp slyšel ještě několik sípějících zvuků, potom zavládlo ticho. Dunění zmizelo stejně nečekaně, jak se objevilo. Instruktor lyžování si prudce vyrvál sluchátko z ucha a naslouchal burácení bouře.

„Paní Silverspoonová!“ zavolal. Žádná odpověď. „Paní Silverspoonová? Kde jste? Co se stalo? Proč jste tak křičela?“

Nic se nehýbalo. Seppa se zmocnil strach. Koneckonců nese za to dámu zodpovědnost. Co když se jí něco přihodilo?

Rychle si sundal lyže a brodil se sněhem nahoru po svahu. Tady někde musí být ten ukazatel. Zatracená sněhová vánice! Sotva viděl na krok. A tak si nevšiml růžové lyžařské boty ležící před ním ve sněhu. Zakopl a přistál – i když ne zrovna tvrdě – na lidské bytosti. Následky byly strašlivé. „Lidská bytost“ – za které se samozřejmě vyklubala paní Silverspoonová – křičela, co jí hrdlo stačilo, a zběsile mávala rukama.

Sepp se snažil dámu uklidnit, ovšem bez úspěchu. Paní Silverspoonová do něj bušila o to silněji. Nakonec se mu podařilo chytit ji za ruce a pevně držet.

„Paní Silverspoonová, to jsem já, Sepp, váš instruktor lyžování. Co se děje? Proč ležíte ve sněhu? Zranila jste se?“

Podívala se na něj s vyvalenými očima a několikrát zalapala po dechu.

„Příšera...“ vypadlo z ní konečně. „Z nebe spadnout příšera. Ona porazit mě. Sněhová příšera. Úplně bílá, s hustou měkkou srstí. Chtěla mě sežrat. Mě zabít.“

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Sepp Sturzel pomohl paní Silverspoonové na nohy a opatrně jí odepnul lyže. Dáma se třásla po celém těle. „Díváte se příliš často na hororové filmy,“ usoudil a hodil si její růžové lyže na ramena.

To ale raději neměl říkat. Paní Silverspoonová obemkla instruktora krátkými, tlustými pažemi a úzkostlivě se ho držela. „I am no crazy! Já vidět ji. Sněhová příšera. Ona porazit mě. Ona nebezpečná být. Vy věřit musíte mně! Prosím! To bylo tak strašný!“ Sepp se ze všech sil snažil zůstat vážný. Zadíval se jí hluboko do očí a prudce kývnul. „Určitě! Věřím vám každé slovo! Ale teď už pojd'te. Půjdeme zpátky k lanovce!“ Paní Silverspoonová ho ochotně následovala.

Po několika krocích se ze sněhové vánice vynořily dvě jasné žluté oči. To stačilo k tomu, aby paní Silverspoonová dostala další hysterický záchvat.

„Here it comes ...vrací se! Je s námi konec!“

„Vůbec s námi není konec. Jenom si ušetříme chůzi!“ zamumlal Sepp, který ve „žlutých očích“ okamžitě rozpoznal světelné reflektory sněhové rolby.

Řidič svezl paní Silverspoonovou k lanovce. V úzké kabině už ale nebylo místo pro třetího, a tak Sepp musel sám pokračovat pěšky.

Moje lyže, blesklo mu najednou hlavou. Zapomněl je v tom rozčilení na sjezdovce. S reptáním se vláčel zpátky.

Při míjení ukazatele napnul sluch. Něco tam bylo. Neznámý zvuk. Teď nezněl jako dunění, ale jako tiché skučení a sténání. Odkud ten zvuk vychází? A kdo ho vydává? Nějaké zvíře? Nebo snad opravdu „sněžná příšera“? Nesmysl, uklidnil se Sepp. Sněžná příšera nikdy neexistovala a nikdy existovat nebude. Stáhnul si čelenku z uší a naslouchal. Jen vítr fičel a šuměl. Ale pak to tu bylo zas. Naříkání a skučení. Takové hluboké táhlé zvuky. Teď mu došlo, odkud vycházejí. Bytost, které měla na svědomí ten strašidelný lomoz, se musí nacházet u nájezdu na Steilhang. Už se stmívalo, Sepp chtěl přesto přijít té věci bezpodmínečně na kloub. Ráznými kroky se vydal směrem ke Steilhangu. Hrozné volání sílilo a sílilo...

